

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615200426
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1615200426.2

Rozhodnutie

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, zastúpená advokátom JUDr. Alanom Strelákom, AK so sídlom Na vřšku 12, Bratislava, proti žalovanej: E., o zaplatenie sumy 1585,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.015,- Eur s úrokom z omeškania 8,05% ročne z tejto sumy od 06.07.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 28,10 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.01.2015 domáhal zaplatenia sumy 1.585,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 16.03.2013 do zaplatenia, zmluvnú pokutu v sume 247,50 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06.07.2012 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur za odplatu 570,- Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku v sume 2.070,- Eur v 13 mesačných splátkach, a to prvých troch v sume po 7,50 Eur a ďalej v 10 mesačných splátkach po 204,75 Eur. Žalovaná na úvere uhradila len sumu 485,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca upozornil žalovanú v pred žalobnej upomienke zo dňa 19.02.2013 na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 13.09.2013 žalobca oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 15.03.2013. Po zosplatnení bola zo strany žalovanej uhradená suma 200,- Eur. Dlžná suma 1.585,- Eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom a sumou uhradenou žalovanou vo výške 485,- Eur.

2.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená spolu s výzvou dňa 06.07.2015, nevyjadрила.

3.

Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 04.07.2019, žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, hoci predvolanie mala riadne doručené, svoju neúčast' neospravedlnila a nepožiadala z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, preto súd prejednal vec a vo veci rozhodol v jej neprítomnosti podľa § 180 CSP.

5.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.07.2012, pred žalobnou upomienkou zo dňa 19.02.2013, oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 13.09.2013, poštovými podaciami hárkami ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

6.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.07.2012 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou (ďalej len „zmluva“) súd zistil, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,- Eur za odplatu vo výške 570,- Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi spolu sumu 2.070,- Eur v 13-tich mesačných splátkach, ktorých splatnosť prvých troch bola dojednaná v sume po 7,50 Eurá a ostatných 10-tich vo výške po 204,75 Eur s dátumom splatnosti prvej splátky 10. dňa po uzavretí zmluvy a ďalších splátok k 30. dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky s tým, že doporučený termín úhrady splátok bol 15. deň v mesiaci. V zmluve bolo dojednané, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, odmena za poskytnutie úveru bola dohodnutá vo výške 18 % z istiny. RPMN nebola v zmluve dohodnutá a táto bola uvedená v bode 1 Obchodných podmienok vo výške 67,70 % (všetko pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky, z obsahu ktorých súd zistil, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná dňom úhrady poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru (bod 2 prvá veta Obchodných podmienok); Obchodné podmienky obsahovali aj dojednanie o oprávnení veriteľa žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške (bod 1 prvá veta Obchodných podmienok).

7.

Z výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 19.02.2013 súd zistil, že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy titulom riadne a včas neuhradených splátok, pričom ho upozornil, že ak dlh nevyrovná, po uplynutí 15 dňovej lehoty bude v súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky.

8.

Písomným oznámením zo dňa 13.09.2013 žalobca žalovanej oznámil zosplatnenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere ku dňu 15.03.2013 a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy úveru spolu s príslušenstvom v sume 2.231,50 Eur. Doručenie zosplatnenia žalovanej žalobca súdu nepreukázal.

9.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

14.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

15.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

17.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

18.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20.

Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21.

Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu.

22.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

23.

Podľa § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

24.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

25.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

27.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,- Eur za odplatu vo výške 570,- Eur s tým, že žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi celkovú sumu 2.070,- Eur v 13-tich mesačných splátkach, z ktorých prvé 3 boli splatné v sume po 7,50 Euro a zvyšných 10 v sme po 204,75 Eur. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná ako deň, kedy bude uhradená posledná splátka úveru veriteľovi, pričom doba trvania úveru bola do konečnej splatnosti úveru. Zmluva o úvere má formulárový charakter (ide o vopred pripravené tlačivo) s nemožnosťou zmeny jeho obsahu s výnimkou uvedenia identifikačných údajov zmluvných strán, sumy úveru a podmienok jeho splácania. Formulárový charakter majú aj Obchodné podmienky, ktoré sú imanentnou súčasťou zmluvy o úvere.

28.

Keďže žalovaná sa s platením pravidelných mesačných splátok úveru dostala do omeškania, žalobca s poukazom na bod 2 Obchodných podmienok po márnej výzve na úhradu dlžnej sumy zosplatnil úver ku dňu 15.03.2013 a požadoval jeho vrátenie. Žalovaná uhradila na úvere len sumu 485,- Eur. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) je zrejme, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o. i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 2 písm. a) postavenie spotrebiteľa, keďže nebolo v konaní preukázané (a ani samotným žalobcom tvrdené), že úver bol žalovanej poskytnutý na účel zamestnania, povolania, resp. podnikateľskú činnosť a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

30.

Aj keď zo zmluvy vyplýva, že neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k), v zmysle smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že zmluva má obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 predstavuje neprípustné rozšírenie pôsobnosti dotknutej smernice. Predmetná zmluva však neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. a to právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31.

Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou zmluva uvádza právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Tomuto ustanoveniu korešponduje § 9 ods. 2 písm. l) v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Z obsahu úverovej zmluvy však nevyplýva smernicou vyžadovaná náležitosť zmluvy, predstavujúca poučenie spotrebiteľa o tom, že má možnosť kedykoľvek a bez poplatku požiadať o vydanie amortizačnej tabuľky, a tak získať vedomosť o tých údajoch, ktorých znalosť garantovalo práve ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k). Náležitosť úverovej zmluvy podľa písm. k) v zmysle smernice nemožno považovať za podstatnú, za takúto podstatnú náležitosť zmluvy je potom potrebné považovať poučenie spotrebiteľa o jeho práve vyžiadať si amortizačnú tabuľku (§ 9 ods. 2 písm. l)). Ak absenciu náležitosti zmluvy podľa písm. k) nemožno pri eurokomfortnom výklade smernice i zákona považovať za nedostatok zmluvy s následkom vyhodnotenia úveru ako bez úročného a bez poplatkov, potom v zmysle smernice má takýto následok absencia poučenia spotrebiteľa, uvedeného v ustanovení § 9 ods. 2 písm. l) (sledujúca cieľ ako pod písm. k)), a to bez ohľadu na skutočnosť, že uvedené ustanovenie nie je výslovne uvedené v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129 /2010 Z. z. Náležitosť zmluvy podľa písm. l) nie je citovaná práve z dôvodu uvedenia písm. k). Jej nedostatok podľa písm. k) je zhojený náležitosťou zmluvy podľa písm. l) zákona a čl. 10 ods. 2 písm. i) smernice. Uvedené poučenie spotrebiteľa v zmluve však absentuje, preto je úver bezúročný a bez poplatkov (viď. rozsudok Krajského súdu v Bratislave 5Co/107/2017 - 99 zo dňa 27.03.2018).

32.

Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN, keďže táto nie je uvedená v zmluve v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru (v tejto časti zmluvy je uvedený iba údaj o priemernej RPMN). RPMN je uvedená iba v obchodných podmienkach, preto súd údaj o RPMN považoval za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve nie je jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom dojednané kedy nastane konečná splatnosť úveru, keď zmluva ustanovuje splatnosť prvej splátky na 10. deň po uzavretí zmluvy a splatnosť ďalších splátok k 30. dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom takto dojednaná splatnosť jednotlivých splátok vždy pripadne na iný kalendárny deň v mesiaci a zároveň je v zmluve doporučený deň splatnosti pravidelnej mesačnej splátky k 15. dňu v mesiaci. Uvedené dva spôsoby určenia dátumov splatnosti si navzájom odporujú, a teda nie je jednoznačne dojednané, kedy (ktorým dňom) nastane konečná splatnosť úveru.

33.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) Zák. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani odmeny za poskytnutie úveru, t.j. odplaty vo výške 570,- Eur. Keďže žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru 1.500,- Eur časť vo výške 485,- Eur, súd jej

uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 1.015,- Eur (1.500,- Eur - 485,- Eur).

34.

Keďže žalovaná bola v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uložil jej súd aj povinnosť zaplatiť žalobcovi i úroky z omeškania v sume 8,05% ročne zo sumy 1.015,- € a to od 06.07.2015 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 06.07.2015 predstavovala 0,05 % (0,05 % + 8% = 8,05 %). Úroky z omeškania súd priznal žalobcovi od 06.07.2015, kedy bola žaloba doručená žalovanej a kedy mohla plniť dlh po prvýkrát, keďže žalobca súdu nepreukázal doklad o doručovaní oznámenia o zosplatnení záväzku žalovanej v súlade s bodom 11. Obchodných podmienok. Vo zvyšku preto žalobu čo do uplatneného úroku z omeškania zamietol.

35.

Žalobca neuplatnil dôvodne ani zmluvnú pokutu v sume 247,50 Eur, nárok na zaplatenie ktorej odvodzoval od nesplnenia povinnosti žalovanej splácať úver riadne a včas. Súd bol však toho názoru, že dojednanie o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, to znamená listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedené je v súlade s ustálenou judikatúrou ohľadom dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľských zmluvách. (pozri napr. nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.11.2013, sp. zn. I ÚS 3513/2011). Za nedôvodný súd považoval žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty i z toho dôvodu, že žalobca odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednania, ktoré bolo už v inom konaní (konanie Okresného súdu Trnava - rozsudok č. k. 17C/100/2014 zo dňa 11.11.2014, právoplatný dňa 16.12.2014), vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale týmto len poukazuje na predmetný rozsudok súdu a v časti nároku žalobcu na zmluvnú pokutu v sume 247,50 Eur žalobu, ako uplatňovanú v rozpore so zákonom (§ 53a ods. 1 OZ), zamietol.

36.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 1015,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne z tejto sumy od 06.07.2015 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

37.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, vo veci bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1.585,- Eur, žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.015,- Eur, t. j. 64,04 %. Žalovaná bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 570,- Eur, t.j. 36,92, % (neúspech žalobcu je úspechom žalovanej). Žalobcovi tak vzniklo právo na pomernú náhradu jeho účelne vynaložených trov v rozsahu 28,10 % (64,05% - 35,95%).

33.

O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).